

Razvoj pažnje trebao bi se poticati od najranije dobi djeteta. Kroz rast i razvoj svakog djeteta, njegova pažnja postaje sve usmjerenija i dugotrajnija. Dijete u predškolskoj dobi trebalo bi pažnju u zanimljivoj aktivnosti zadržavati oko 30 minuta ili duže. Kad dijete krene u školu, preduvjet za uspješno praćenje nastave je pažnja i koncentracija duža od 30 minuta. No, što kad stvari nisu tako jednostavne? Djetetova pažnja uvelike ovisi o njegovim biološkim i psihološkim karakteristikama. Osim toga, na djetetovu pažnju utječu i vanjski čimbenici kao što je distraktibilna okolina (elektronički uređaji poput televizora, mobitela, radija, glasno obiteljsko okruženje). Kada se na sve to nadodaju i razvojne teškoće djeteta, postaje jasno da je važan dio svakog edukacijsko – rehabilitacijskog rada razvijati pažnju kod djeteta. Radionice koje provodimo u Udruzi u sklopu projekta „Vjetar u leđa“ usmjerene su razvoju pažnje i poboljšanju koncentracije kod djece. Radionice su jasno i ciljano strukturirane s ciljem izmjene aktivnosti koje razvijaju pažnju. Na početku svake radionice radi se pozdravni krug u kojem su ciljano područje vještine komunikacije i socijalizacije, vježbanje čekanja na red, slušanja prijatelja, dijeljenja informacija, odgovaranja na pitanja, postavljanja pitanja i pričanja o sebi. U krugu pjevamo i pjesmicu s pokretima koja nam odlično služi za pamćenje, koncentraciju i produživanje pažnje. Nakon pozdravnog kruga slijedi glavni dio radionice u kojem se kroz aktivnosti fine motorike, grafomotorike i kreativne aktivnosti radi na produživanju pažnje. U ovom se dijelu radionice mogu pronaći aktivnosti kao što su precrtavanje, bojanje, crtanje, rezanje, trganje papira, uspoređivanje slika, traženje dijela koji nedostaje, aktivnosti razvrstavanja prema različitom kriteriju, zadaci opažanja, misaoni zadaci, vježbe kombinatorike i motoričkog planiranja, nastavni listići i mnoge druge. Znanstveno je dokazano da djeca najbolje uče kroz igru, pa u svakoj radionici imamo primjerenu i ciljanu igru za razvoj neke od gore navedenih vještina. U glavnoj aktivnosti se kroz radionice izmjenjuju samostalni i grupni rad, s ciljem razvoja vještina samostalnog rada, rada u paru i rada u grupi koje su djetetu izuzetno potrebne za uspješno sudjelovanje u nastavi. Aktivnosti i zadaci koji se izmjenjuju u glavnom djelu radionice izmjenjuju se po principu lakše – teže – lakše kako se kod djece ne bi izazvala frustracija ili odustajanje od aktivnosti ukoliko ona postane preteška. Od velike je važnosti da aktivnosti budu primjerene dobi i razvojnom stupnju djeteta i da one budu zanimljive, jer i odrasle osobe imaju teškoće u zadržavanju pažnje na aktivnostima koje su nam dosadne i naporne, zar ne? 😊 Kod djece s teškoćama u zadržavanju pažnje od izuzetne je važnosti stvoriti rutinu (svaka radionica ima isti početak, glavni dio i kraj). Rutina osigurava predvidljivost, a predvidljivost osigurava sigurnost. Kad se dijete osjeća sigurno, ono je

spremno učiti. Za kraj svake radionice dolazi zajednička aktivnost u obliku neke društvene igre. Osim vježbanja komunikacijskih i socijalizacijskih vještina, čekanja na red, praćenja uputa i slijeđenja pravila, ove igre pomažu u produživanju pažnje i koncentracije. Uz strukturirane i planirane aktivnosti radionica postaje aktivnost na koju se djeca rado vraćaju i kojoj se vesele, a pritom nesvjesno vježbaju i razvijaju mnoge vještine koje su im potrebne za uspješno funkcioniranje na nastavi, ali i u društvu i zajednici.